

2021_ANUL GOGA - ANUL TINERILOR OȚELIȚI (XLI):
poetii nu mai au jilț de odihnă în cer? - cântă luptând și luptă cântând!
- naș Alexandru Vlahuță - Țara noastră? - O rază!

șagunism - tribunism

e atât de greu să ții cumpăna unei autocritici severe
poetii nu mai au jilț de odihnă în cer ... ci trebuie
să fie poeți cetățeni, care trăind pe pământ și între
semenii lor luptă pentru idealurile acestora,
cântă luptând și luptă cântând ...

Goga urca, odată cu familia Cosma, scările
palatului regal ...

Sunt cântărețul celor fără nume ... (O rază)

1905 **Goga**

Căsătoria, care a
luat proporțiile
unei adevărate
sărbători
naționale
s-a celebrat
la Sibiu ...
nași fiind poetul
Alexandru
Vlahuță
și soția sa
Alexandrina.

1906 **Hortensia**
Cosma

Nunta: 14 oct. 1906.

pe urmele lui Octavian Goga, gazetarul!

2021 Anul Goga - anul tinerilor oțeliți

În monografia „*Octavian Goga*”, Ion Dodu Bălan consemna: «Deși nu-l pasionează munca de funcționar, Goga o duce totuși cu bine la capăt, deoarece scopurile generale ale „Societății” erau dintre cele mai nobile. În postul acesta va sta puțin, cu sentimentul că se mișcă într-un mediu prea puțin cultural, care-i va influența negativ creația. Din aceeași scrisoare din 2 februarie 1906, adresată din Sibiu lui Titu Maiorescu, se desprinde limpede această temere (...) „în lumea de-aici, unde sunt atât de puține sfaturile juste în materie de artă, e atât de greu să ții cumpăna unei autocritici severe.

Eu simt atât de des trebuința unui cuvânt de înțelegere dreaptă, care pe lângă îndrumări potrivite mi-ar răscoli în suflet partea mai bună. Atunci aș putea înconjura mai ușor greșelile de care mă poticnesc de multe ori, când de dragul unei imagini sau cadențe ajung să fiu prea darnic cu semințele ... Nu am fost niciodată pe deplin mulțumit cu scrisul meu, și nu sunt în deosebi cu cele din urmă care s-au înfiripat în pripă” (...) Frământat de asemenea gânduri și însuflețit de atari speranțe, Goga își va da demisia peste un an, cu intenția de a concura la ocuparea postului de secretar literar al „Asociațiunii”. În ședința din 14-15 august 1906 a Comitetului Central i se aprobă cererea, însoțită de aprecierile elogioase al Comitetului Central al Astei și în locul lui e ales secretar II Octav C. Tăslăuanu, care urma să-și ia funcția în primire la 1 septembrie 1906. La 21 septembrie 1906, O. Goga e ales secretar literar al „Asociațiunii”, în locul lui

Corneliu Diaconovici. Noua situație îl reapropie de prietenul său O.C Tăslăuanu, de care se răcise în urma unei rivalități erotice.

Acesta va veni la Sibiu, aducând cu sine de la Budapesta și revista *Luceafărul*, gândindu-se și la înființarea unei tipografii proprii. Visul i se realizează cu ajutorul lui Mihai Popovici din Brașov, pe atunci student la Viena, care dă prima rată (5000 de coroane) din costul mașinilor, care valorau 10000 coroane. Tipografia va fi instalată la Sibiu, pe strada Molnar nr. 10. Primul număr imprimat la Institutul tipografic și de editură „*Luceafărul*” a fost numărul dublu 13-14, din 15 iulie 1905, cu subtitlul „*Revistă pentru literatură și artă*”. Goga, care la început manifesta o ciudată neîncredere în sine și în creația sa, se arată tot mai sigur de el, devenind o persoană importantă pe plan cultural și politic.

În anul 1906 - în ședința sesiunii generale din 21 martie - obține premiul „*Herescu Năsturel*” al Academiei Române, în valoare de 4000 lei, pentru volumul Poezii, avându-l ca raportor pe Titu Maiorescu».

Pentru Goga, anul 1906 a avut o dublă semnificație: pe lângă afirmarea pe plan național, Octavian se căsătorește, cu Hortensia Cosma. Să revedem prezentarea evenimentelor, în relatarea lui Ion Dodu Bălan: «După o seamă de experiențe erotice în anii de studii și în vacanțele rășinărene, dintre care cea mai răscolitoare va fi fost aceea cu Adelina Olteanu Maior, din verile anilor 1904-1905, Goga se căsătorește, în 1906, cu Hortensia Cosma.

Era fiica cea mai mică a unuia dintre cei mai înstăriți români din Transilvania, directorul băncii „*Albina*”, influentul Partenie Cosma. Logodna a avut loc cu prilejul deschiderii la București a expoziției prin care se serbau patruzeci de ani de domnie a regelui Carol I. Nunta a avut loc în 14 oct. 1906. **A fi ginerele lui Partenie Cosma părea a însemna mai mult decât a fi poetul Ardealului.** Evenimentul căsătoriei va fi relatat de Tăslăuanu în revista „*Luceafărul*” (an. V, nr. 17-18, 1906) în articolul „*Vlahuță în Ardeal*” (...) Cu această ocazie, Vlahuță va ține un toast care reprezintă, în fond, o caracterizare pertinentă a misiunii poeziei lui Octavian Goga: „**Astăzi - spunea Vlahuță - poeții nu mai au jilț de odihnă în cer, lângă Dumnezeu, astăzi poeții, la neamuri cum e al nostru, nu pot fi numai niște visători ori cântăreți ai frumuseții vecinice - ci trebuie să fie poeți cetățeni, care trăind pe pământ și între semenii lor luptă pentru idealurile acestora, cântă luptând și luptă cântând.**” Goga urca, odată cu familia Cosma, scările palatului regal și fără să-și dea seama începea să fie solicitat de o altă lume, cu care până acum n-avusese nimic comun. Căsătoria, care a luat proporțiile unei adevărate sărbători naționale s-a celebrat la Sibiu, în prezența multor personalități marcante, nași fiind poetul Alexandru Vlahuță și soția sa Alexandrina. Evenimentul i-a inspirat lui Goga poezia “**O Rază**”, în care vibrația sentimentului intim e îndeajuns de săracă, poezia rămânând, mai degrabă, un crez artistic și social: “(...) **Sunt cântărețul celor fără nume,**/ Un strigăt smuls de-a vremurilor vâltoare/ Din viforul durerilor din lume/ Mult tăinuia firii îndrumare/ M-a plămădit din ură și iubire,/ Mi-a dat durerea lumii moștenire./ Amarul ei să-l ocrotesc pe strune./ **Te-apropie, te-apropie de mine,**/ Vreau mâna ta, minunea mea bălaie;/ Azi, sub aprinsa ceriului văpaie,/ În strălucirea mândrei bolți albastre,/ Să se-nfrățească sufletele noastre./ Să se topească-n firea-ndrăgostită/ Atât prinos de viață netrăită, Ce răzvrătit îmi fulgeră prin vine».

În cadrul Asociațiunii ASTRA, secretarul literar Octavian Goga urmărește cu convingere scopul acesteia: «înaintarea literaturii române și a culturii populare în deosebite ramuri prin studiu, prin elaborarea și editarea de opuri, prin premii și stipendii, pentru diferite specializări de științe și arte, cum

reiese din cuvântarea de deschidere a mitropolitului Șaguna”. Goga izbutește să obțină fonduri de la „**Asociațiune**” și dreptul de a edita o revistă care să militeze pentru țelurile de mai sus. El e conștient de necesitatea unei publicații mai operative decât vechea „**Transilvanie**”, care să pătrundă în masele largi ale poporului cu un spor de informare și educare politică a cititorilor. În acest scop, „**Asociațiunea**” va edita, începând cu 1 ianuarie 1907, o revistă populară, menită să pătrundă în toate păturile sociale și îndeosebi la sate. Astfel apare „**Țara noastră**”, „revista poporală a „Asociațiunii” pentru literatura română și cultura poporului român”, având ca redactor pe Octavian Goga. Redacția și administrația erau în Sibiu, strada Morii nr. 6. Foaia apărea săptămânal, duminica, începând cu nr. 1, din 1 ianuarie 1907. Un anunț îi roagă pe cititori să o „răspândească între oamenii noștri de la sate”, cărora le era în primul rând destinată. „Toți cărturarii noștri, mai ales cei în atingere apropiată cu țărănimea, preoți și învățători, sunt rugați a trimite acestei reviste articole și știri care sunt în legătură cu trebile țărânimii. Îndeosebi primim bucuros articole cu povește economice, precum și snoave, poezii, parabole, etc. Scriitorii articolelor sunt rugați a se folosi de un grai înțeles de popor, ca să nu fim siliți a supune schimbării în redacție a articolelor. Pentru articolele bune dăm și o cuvenită răsplată bănească”. Goga încerca o interpretare nouă a îndatoririlor „**Asociațiunii**”, care se găsea într-un moment de impas, din pricina delăsării conducătorilor ei. „Ajungând aici – îi scrie Goga lui Ion Bianu – la începutul anului 1907 – mi-am dat seama că rostul acestui așezământ nu se poate justifica prin felul de muncă al înaintașilor mei (...) De când am venit aici, mi-am pus în gând să duc pe alte cărări chemarea acestei societăți. Mă poticnesc în cele mai multe gânduri și păreri ale mele de un îngust spirit, care călăuzește pe membrii cei mai mulți ai Comitetului Central - de tendința de a așeza în fruntea societății celebrități locale, care n-au nici un simț pentru problemele noastre culturale, și socot să menirea noastră aici e numai de a administra fondurile; lipsește orice spirit de inițiere, orice îndemn pentru îndrumări nouă».

(va urma)

Marius HALMAGHI

Sursa online:

<https://www.tribuna.ro/stiri/cultura/2021-anul-goga-anul-tinerilor-oteliti-xli-poetii-nu-mai-au-jilt-de-odihna-in-cer-canta-luptand-si-lupta-cantand-nas-alexandru-vlahuta-tara-noastra-o-raza-160742.html>

Tribuna
Dintotdeauna pentru totdeauna!

Eveniment Actualitate Stiri de pe strada mea Sport Cultura Sanatate Timp liber Tribuna femeilor Descopera lumea

2021-Anul Goga, anul tinerilor oțeliți (XLI): poezii nu mai au jilt de odihnă în cer? - cântă luptând și luptă cântând! - naș Alexandru Vlahuță - Țara noastră? - O rază!

Marius HALMAGHI 11.10.2021 00:08 112 vizualizari 0 comentarii

În: Tribuna, 11 octombrie 2021